

ΟΧΙ

ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΤΗΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΥ & ΤΗΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ

Οι επερχόμενες ευρωεκλογές θα είναι μια σημαντική πολιτική μάχη στην Ευρώπη και στην Ελλάδα.

1. ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ “ΕΕ ΚΑΙ ΕΥΡΩ”. Παρά τις ρωγμές (π.χ. Brexit) παρά τις διαφωνίες και τους ανταγωνισμούς (π.χ. χώρες του Βίζενγκαρντ, Ιταλία), παρά δηλαδή τα φαινόμενα που υπογραμμίζουν την κρίση και το βάλτωμα της στρατηγικής των “ολοκληρώσεων”, οι πλειοψηφικές καθεστωτικές δυνάμεις δηλώνουν αποφασισμένες να προχωρήσουν στο δρόμο που χάραξαν στο Μάαστριχτ και στη Λισσαβόνα, με τις διαβόητες συνθήκες που έθεσαν τα θεμέλια για τη σύγχρονη ΕΕ και την Ευρωζώνη.

2. ΑΥΤΗ Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΩΝ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ, ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗΣ ΟΧΥΡΩΣΗΣ ΣΤΗΝ “ΕΥΡΩΠΗ-ΦΡΟΥΡΙΟ”, σημαίνει ενίσχυση του ευρω-ιμπεριαλισμού με τις αποφάσεις για τον ευρω-στράτο και τους ευρω-εξοπλισμούς. Ενώ ταυτόχρονα συρρικνώνουν τις χρηματοδοτήσεις για τα «προγράμματα σύγκλισης» και την ενίσχυση των αγροτών.

Σε αυτές τις πολιτικές έχουν συγκλίνει από καιρό τα δύο βασικά κυβερνητικά κόμματα σε όλη την Ευρώπη, σε βαθμό που οι διαφορές μεταξύ τους έχουν γίνει δυσδιάκριτες ακόμη και για την εκλογική βάση τους. Η παραδοσιακή Δεξιά και η σοσιαλφιλελεύθερη σοσιαλδημοκρατία, έχοντας συγκυβερνήσει επί μακρόν σε χώρες καθοριστικής σημασίας όπως η Γερμανία, σκιαγραφούν πλέον την έννοια του “ακραίου κέντρου”, ως της δύναμης που έχει αναδείξει ως σήμα κατατεθέν την Ευρωπαϊκή ενοποίηση δια της προσπλώσεως στο νεοφιλελευθερισμό. Σε αυτόν τον χώρο εντάχθηκαν και οι δυνάμεις της “κεντροαριστεράς”, σε αυτόν το χώρο εντάσσει πλέον τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία ο Αλ. Τσίπρας.

3. ΩΣ ΔΗΘΕΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ “ΑΚΡΑΙΟ ΚΕΝΤΡΟ” ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΕ ΑΡΚΕΤΕΣ ΧΩΡΕΣ Η ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ. Μια δύναμη που υποστηρίζει σταθερά τις νεοφιλελεύθερες αντιμεταρρυθμίσεις (όπως φαίνεται στην πολιτική της στην Ουγγαρία, στην Αυστρία κ.ο.κ), σε συνδυασμό όμως με τις ακραίες ρατσιστικές επιθέσεις ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανάστες (π.χ. Ιταλία), όπως και με τις ακραίες σεξιστικές επιθέσεις ενάντια στους ομοφυλόφιλους και ενάντια στα δικαιώματα των γυναικών (π.χ. Ισπανία). Η σύγχρονη ευρωπαϊκή ακροδεξιά

βρίσκεται σε επικοινωνία με το ρεύμα του Ντόναλντ Τραμπ στις ΗΠΑ και ενώ στην παρούσα συγκυρία υποστηρίζει και μάλιστα ενεργά τις νεοφιλελεύθερες αντεργατικές επιθέσεις αναλαμβάνει ταυτόχρονα την προετοιμασία για μια στροφή προς τον οικονομικό εθνικισμό και τον προστατευτισμό. Αυτό είναι το νόημα του στρατηγικού συνθήματος των Λεπέν-Σαλβίνι: “για την Ευρώπη των κυρίαρχων Εθνών-κρατών”. Η ακροδεξιά είναι θανάσιμος αντίπαλος για το εργατικό κίνημα και για τις δημοκρατικές πολιτικές κατακτήσεις, την ίδια στιγμή όμως είναι απολύτως καθαρό ότι η ανοχή απέναντι στο “ακραίο κέντρο” δεν αποτελεί άμυνα απέναντι στην ανερχόμενη ακροδεξιά. Γιατί, στην πραγματικότητα, το δρόμο για την άνοδο της ακροδεξιάς “στρώνουν” οι κυβερνητικές πολιτικές της λιτότητας και της περιφρόνησης της λαϊκής κυριαρχίας της Δεξιάς, της σοσιαλδημοκρατίας, της κεντροαριστεράς. Αυτό αποδεικνύεται με τον τραγικότερο τρόπο στα ζητήματα του ρατσισμού, όπου η πολιτική των κυβερνήσεων και των θεσμών της ΕΕ έχει μετατρέψει τα νερά της μεσογείου και του Αιγαίου σε μαζικούς τάφους προσφύγων και μεταναστών.

Την απάντηση σε αυτό το δίπολο των καθεστωτικών δυνάμεων, οφείλει να δώσει ο χώρος της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και των κοινωνικών κινημάτων.

4. Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ 2015 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΡΗΞΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΖΩΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΕ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ. Σήμερα μάλιστα αυτή η γνώση είναι ακόμα περισσότερο εμπειρία των λαών σε όλη την ΕΕ. Η θέση αυτή γίνεται πλέον μια σαφής διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις δυνάμεις που επιμένουν στην υπεράσπιση των εργατικών/λαϊκών συμφερόντων και στις δυνάμεις εκείνες (όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και το Ευρωπαϊκό Κόμμα της Αριστεράς) που μπαίνουν στο δρόμο της σύγκλισης με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία και, μέσω αυτής, με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης.

5. ΟΠΩΣ ΖΗΣΑΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 2010-15 ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΕΙΔΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ BREXIT Η ΡΗΞΗ ΜΕ ΤΟ ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΕ, ΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΥΝΘΗΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ/ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ. Γι’ αυτό και επιμένουμε στην ανάγκη η ρήξη να ακολουθείται από ένα σαφές μετα-

πρόγραμμα που θα λογοδοτεί στις εργατικές/λαϊκές ανάγκες και θα εντάσσει την ανατροπή του νεοφιλελευθερισμού μέσα στη γενικότερη διεκδίκηση της σοσιαλιστικής απελευθέρωσης.

6. ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΕ (ΟΠΩΣ ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ-ΜΕΛΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΜΙΣΙΟΝ) ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΕΙ ΔΡΑΣΤΙΚΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΝΑ ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥΣ. Με αυτή την έννοια, η αρχή της Λαϊκής Κυριαρχίας, μια κατάκτηση 200 και πλέον ετών έχει κυριολεκτικά καταρρακωθεί. Γι' αυτό και η πάλη ενάντια στις μνημονιακές-νεοφιλελεύθερες οικονομικές πολιτικές συνδέεται με τον αγώνα υπεράσπισης των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων σε όλα τα επίπεδα. Είναι σπλαδή πρωτίστως η πάλη για το δικαίωμα της κοινωνικής πλειοψηφίας (των εργαζομένων, των γυναικών, των μεταναστών, των προσφύγων) να ορίζουν την πολιτική που ασκείται στην χώρα που ζουν. Γι' αυτό και δεν έχει σχέση αυτός ο αγώνας με τους θαυμαστές του Τραμπ, τα ορφανά της ακροδεξιάς και τις συχνά πολεμοκάπηλες κραυγές τους που προσπαθούν απλά να θέσουν τους λαούς στα συμφέροντα άλλων Ιμπεριαλιστικών κέντρων.

7. ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΕΙΝΑΙ ΦΑΝΕΡΟ ΟΤΙ ΞΕΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ. Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, Ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΩΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ, η συνδιαμόρφωση στόχων και προοπτικών, όλες αυτές οι πλευρές ενός σύγχρονου διεθνισμού είναι αναγκαίες σήμερα όσο ποτέ. Με την έννοια αυτή είναι για εμάς σημαντική η συμμετοχή στις διεργασίες του μετώπου "Και τώρα ο Λαός που απορρίπτει τις επιλογές του ευρωρεφορμισμού του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΕΑ.

8. ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΟΤΙ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ. Η κοινωνική επίθεση της λιτότητας συνδυάστηκε με τις απογοητεύσεις των πολιτικών διαψεύσεων. Γι' αυτό η

ανατρεπτική πολιτική δεν μπορεί να περιορίζεται στα λόγια. Και προϋπόθεση για το πέρασμα στην πράξη είναι μια μετωπική τακτική που επιδιώκει ειλικρινή συγκέντρωση δυνάμεων, με στόχο να γίνουν εφικτές οι νίκες που έχει ανάγκη ο κόσμος μας. Για να συνεχιστεί η αντίσταση - για να προετοιμαστεί η αντεπίθεση **ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ ΜΑΣ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΩΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ.**

Παλεύουμε σε κάθε επίπεδο (τόσο στο εσωτερικό της ΛΑΕ όσο και ευρύτερα) για την προώθηση ενός μετώπου της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Μια επιλογή που ολοφάνερα αφορά καταρχάς τις δυνάμεις της ΛΑΕ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όσους/ες αποχώρησαν από το ΣΥΡΙΖΑ το καλοκαίρι του 2015 αλλά και κάθε αριστερό αγωνιστή που αρνείται την αποδοχή του υπάρχοντος καθεστώτος ως «μονόδρομο» και «κανονικότητα». Μια επιλογή που ολοφάνερα προϋποθέτει τόσο την απόρριψη δεξιόστροφων πολιτικών προσαρμογών, όσο και την επιμονή σε έναν αδιέξοδο αυτοαναφορικό σεχταρισμό.

Θεωρούμε ότι η τακτική όλων των δυνάμεων στις αυτοδιοικητικές εκλογές και στις Ευρωεκλογές, θα πρέπει να "μετρηθεί" και με το κριτήριο του εάν και κατά πόσο υπηρετεί αυτή την κατεύθυνση της μετωπικής συνεργασίας των δυνάμεων της ριζοσπαστικής αριστεράς για τη ρήξη και την ανατροπή των κυρίαρχων πολιτικών. Κατεύθυνση που ακόμα και αν δεν υλοποιήθηκε τώρα πρέπει να συνεχίσει να επιδιώκεται στο μαζικό κίνημα και στις επόμενες, στις εθνικές εκλογές.

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΥΤΟ, ΚΑΛΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΣΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΠΟΥ ΜΑΧΟΝΤΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΩΠΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΥΤΟ ΣΥΝΥΠΟΓΡΑΦΟΥΜΕ ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ/ΕΣ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

**ΣΠΥΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ
ΜΑΝΙΑ ΜΠΑΡΣΕΦΣΚΙ
ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΛΑΡΗ**

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΙΓΑΛΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ
ΝΤΙΝΑ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗ**

ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ & ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΟΝΙΩΝ ΡΗΞΗ ΜΕ ΕΥΡΩ & ΕΕ

